

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814202403
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5814202403.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. XXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Slávka Zanovitová, advokátka, Námestovo, Nábrežie 1226/3, IČO: 42 389 534, proti žalovanému: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Mária Vevurková, advokátka, Námestovo, Štefánikova 269/24, v konaní o zaplatenie 11 114,85 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 182,11 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II/ Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III/ O trovách konania súd r o z h o d n e osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu 07. 04. 2014 žalobca žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu 11 114,85 EUR s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 696 EUR od 21. 08. 2010 do 14. 12. 2010, zo sumy 143 EUR od 15. 12. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2 124 EUR od 11. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2024 EUR od 27. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 900 EUR od 10. 10. 2010 do zaplatenia, zo sumy 1 502,96 EUR od 12. 12. 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 1 596 EUR od 08. 08. 2013 do zaplatenia, zo sumy 1656 EUR od 16. 08. 2013 do zaplatenia a zo sumy 1 168 EUR od 08. 09. 2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 02. 08. 2010 uzatvoril partnerskú zmluvu so spoločnosťou LETUSWORK europe GmbH so sídlom Nemecko, Chemnitz, Schoenherrstrasse 8 (ďalej len „pracovná agentúra, „) na základe ktorej vykonával práce pre spoločnosť e.onRuhrgas CZ1, za ktoré mu patrila odplata v celkovej výške 7 146,95 EUR. Žalobca dal splnomocnenie na zasielanie ceny za vykonanú prácu na účet žalovaného. Bolo to z dôvodu, že žalovaný mu tvrdil, že pracovná agentúra odmieta poukazovať platby na zahraničný účet a musí uviesť nemecký účet, pričom sa ponúkol, že tieto peniaze môže dať posielat' na jeho nemecký účet a on mu ich bude následne poukazovať. Cena za dielo, t.j. vykonanú prácu sprostredkovanú pracovnou agentúrou od júna do novembra 2010 v celkovej výške 7 146,95 EUR bola poukázaná v prospech účtu žalovaného, ktorý ju následne čiastočne poukázal na účet žalobcu, avšak len vo výške 552,10 EUR. Následne v roku 2013 žalobca opäť vykonával práce sprostredkované pracovnou agentúrou. Cenu za vykonané práce zaslala pracovná agentúra žalovanému, a to z dôvodu, že mala v systéme stále evidované splnomocnenie z roku 2010. Na účet žalobcu boli v roku 2013 takto pripísané sumy v celkovej výške 4 420 EUR. Žalovaný nemohol byť na pochybách, komu peniaze v skutočnosti patria a ako má s nimi naložiť, pretože každá platba, ktorá prišla na jeho účet pre žalobcu, bola riadne označená tak, že ako priamy príjemca je uvedený žalovaný a ako účet použitia platby je uvedené „ úhrada pre Y. V.“. Žalovaný bol na úhradu dlžnej sumy niekoľko krát vyzvaný. V danej veci žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie, v rámci ktorého žalovaný

priznal, že na jeho účet boli pripísané peňažné prostriedky žalobcu a zaviazal sa časť z nich, čiastku 3094 EUR odovzdať žalobcovi, k čomu však doteraz nedošlo. Žalovaný pri svojej výpovedi v trestnom konaní tvrdil, že dlžnú sumu žalobcovi čiastočne uhradil, avšak toto tvrdenie je nepravdivé a k úhrade inej čiastky než 552,10 EUR nedošlo. Žalovaný si platby, ktoré prevzal pre žalobcu, ponechal úmyselne, pričom tieto mal poukázať žalobcovi v celej výške a mohol tak urobiť už v deň nasledujúci po pripísaní platby na jeho účet.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 4Ro/125/2014-31 zo dňa 11. 06. 2014 proti ktorému podal žalovaný odpor. Uviedol v ňom, že údajná dlžná suma 11 114,85 EUR je nesprávne vypočítaná. Čiastka 696 EUR, ktorá bola odoslaná z účtu pracovnej agentúry na účet žalovaného v prospech žalobcu dňa 18. 08. 2010 je uvedená dva krát - aj ako suma 696 EUR aj ako suma 143,90 EUR (696 EUR - 552,10 EUR). Žalobca pri výpočte uplatnenej sumy vychádzal iba z výpisov z účtu pracovnej agentúry, ktorá platby za vykonané práce uskutočňovala na účet žalovaného v prospech žalobcu. Žalobca pri výpočte istiny nerešpektoval zmluvu o dielo zo dňa 15. 03. 2010 medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom, podľa ktorej za vykonané práce zaplatí žalovaný ako objednávateľ žalobcovi ako zhotoviteľovi cenu na základe uzatvorených a realizovaných objednávok zníženú o 30%. 30% predstavuje províziu žalovaného ako objednávateľa a predstavuje náklady na ubytovanie, náklady na cestu a na sprostredkovanie tlmočenia a riadenie na stavbe pre žalobcu ako zhotoviteľa. Vzhľadom na uvedené mala byť celková údajná dlžná suma znížená o 696 EUR a táto ešte znížená o 30%, ktoré tvorili províziu žalovaného ako objednávateľa. Žalované sumy 1596 EUR , 1656 EUR a 1168 EUR z roku 2013 boli žalovaným zaplatené dňa 20. 05. 2014, spolu vo výške 4 420,- EUR. Žalovaný žalobcovi za vykonané práce riadne zaplatil. Dňa 18. 08. 2010 zaplatil žalovaný žalobcovi 138 EUR v hotovosti v Essene na ubytovni. Suma 138 EUR je vypočítaná zo sumy 696 EUR (platba od pracovnej agentúry zo dňa 18. 08. 2010), znížená o náklady na ubytovni na celý mesiac pre dve osoby vo výške 600 EUR a náklady na cestu 516 EUR, delené 2 osobami - 558 EUR na jednu osobu. Dňa 19. 09. 2010 zaplatil žalovaný žalobcovi sumu 1127 EUR v C. L. prostredníctvom svojej manželky Z. Z.. Suma 1127 EUR je vypočítaná zo sumy 2 124 EUR (platba od pracovnej agentúry žalovanému v prospech žalobcu zo dňa 08. 09. 2010), znížená o náklady na ubytovanie, cestu a sprostredkovanie tlmočenia a riadenia na stavbe podľa zmluvy o dielo vo výške 30% (637,20 EUR), znížená o 300 EUR (ako záloha na stavbe zaplatená žalovaným za žalobcu v dôsledku krádeží žalobcu) a znížená o 60 EUR (suma zaplatená žalovaným v dôsledku krádeže žalobcu na ubytovni). Dňa 28. 09. 2010 zaplatil žalovaný žalobcovi 1117 EUR za prítomnosti svojej manželky Z. Z. a otca žalobcu Y. Z.. Suma 1117 EUR je vypočítaná zo sumy 2024 EUR (platba od platobnej agentúry v prospech žalobcu zo dňa 24. 09. 2010), znížená o 30% (607,20 EUR) podľa zmluvy o dielo, znížená o 110 EUR (záloha) a znížená o 190 EUR (náhrada za stratu vodováhy). Dňa 10. 10. 2010 zaplatil žalovaný žalobcovi 630 EUR v hotovosti, čo je suma vypočítaná zo sumy 900 EUR (platba od pracovnej agentúry zo dňa 07. 10. 2010), znížená o 30% podľa zmluvy o dielo. Dňa 22. 10. 2010 zaplatil žalovaný žalobcovi 457 EUR v hotovosti, do rúk otca žalobcu Y. Z.. Suma 457 EUR bola vypočítaná zo sumy 1502,96 EUR (platba od pracovnej agentúry zo dňa 08. 12. 2010), znížená o 30% podľa zmluvy o dielo, znížená o 552,10 EUR (záloha zaplatená na účet žalobcu dňa 15. 12. 2010) a znížená o sumu 43 EUR (ďalšia záloha). Dňa 20. 05. 2014 žalovaný zaplatil na účet žalobcu 4420 Eur za obdobie roka 2013.

Uznesením č.k. 7C/149/2014-127 zo dňa 01. 04. 2015 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 4420 EUR s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 20. 05. 2014 a uznesením č.k. 7C/149/2014-129 zo dňa 06. 05. 2015 súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 500 EUR s úrokom z omeškania 9% ročne od 19. 09. 2010 z dôvodu, že žalobca zobrať v tejto časti žalobu späť. Po týchto čiastočných späťvzatiach žalobca zotrval na zaplatení 6 194,85 EUR s úrokom z omeškania 9% zo sumy 696 EUR od 21. 08. 2010 do 14. 12. 2010, zo sumy 143,90 EUR od 15. 12. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2124 EUR od 11. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 1 624 EUR od 19. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 900 EUR od 10. 10. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2024 EUR od 27. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 1502,96 EUR od 12. 12. 2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5,5% zo sumy 1596 EUR od 08. 08. 2013 do 19. 05. 2014, 1656 EUR od 16. 08. 2013 do 18. 05. 2014 a zo sumy 1168 EUR od 08. 09. 2013 do 19. 05. 2014.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. o ktorých sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov Y. V., H. U., Z. Z., Y. T., T. X., J. U., T. C., J. U. H. L. Z. a oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise, a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáha zaplatenia 6 194,85 EUR s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že mu žalovaný nezaplatil cenu za vykonané práce, na základe zmluvy o dielo, ktorú uzatvoril žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ dňa 15. 03. 2010. Podľa čl. III. tejto zmluvy za vykonané práce zaplatí objednávateľ zhotoviteľovi cenu podľa vzájomnej dohody strán, na základe uzatvorených a realizovaných zákaziek s tým, že objednávateľ zaplatí zhotoviteľovi dohodnutú (odsúhlasenú) sumu na základe vystavenej faktúry a to najneskôr do 30 dní odo dňa jej doručenia. Žalovaný namietol premlčanie nároku, ktorý si žalobca uplatnil. Súd túto zmluvu vyhodnotil ako neplatnú, pretože neobsahuje náležitosti podľa § 536 Obchodného zákonníka, a to konkrétnu dohodu, ktorou by si účastníci vymedzili dielo, ktoré má zhotoviteľ vykonať a cenu, ktorú má za dielo objednávateľ zaplatiť. Podstatné náležitosti zmluvy, a to samotné dielo ani cenu za dielo nedohodli účastníci dostatočne určitým spôsobom, preto je zmluva neplatná pre jej neurčitosť. Podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia. Spôsob určenia ceny by sa mal vyjadriť jednoznačne, aby prejav vôle zmluvných strán vedela bez problémov určiť aj tretia osoba Podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka zmluva o dielo môže byť uzatvorená aj bez toho, aby účastníci určili spôsob určenia ceny za dielo; požiadavka na splnenie podmienky cenovej doložky v zmluve o dielo je splnená aj výslovným prejavom zmluvných strán, že chcú uzavrieť zmluvu aj bez dohody o cene. Na platnosť takéhoto prejavu je však potrebné, aby ho zmluvné strany prejavili výslovne. To zmluvné strany v zmluve o dielo zo dňa 15. 03. 2010 neprejavili. Súd potom konštatuje, že účastníci si v zmluve o dielo nedohodli jej obligatórne náležitosti a preto je neplatná. Keďže zmluva o dielo zo dňa 15. 03. 2010 je neplatná, tak je neplatná aj dohoda o splatnosti ceny za dielo podľa čl. III. tejto zmluvy, kde je uvedené, že objednávateľ zaplatí zhotoviteľovi dohodnutú (odsúhlasenú) sumu na základe vystavenej faktúry a to najneskôr do 30 dní odo dňa jej doručenia. Z opisu skutkových okolností, ktoré žalobca uviedol v žalobe a neskôr aj v rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 01. 04. 2015 je však zrejmé, že si svoj nárok uplatnil na základe toho, že so žalovaným si dohodli, že pracovná odmena pre žalobcu od pracovnej agentúry bude poukazovaná na účet žalovaného, podobne ako pre ostatných členov ich pracovnej skupiny s tým, že žalovaný túto pracovnú odmenu následne vyplatí žalobcovi. Súd z takéhoto opisu skutkových okolností žalobcom uzavrel, že žalobca si uplatnil svoj nárok ako zmluvný, na základe príkaznej zmluvy podľa § 724 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej mal žalovaný prijímať peniaze vyplatené pracovnou agentúrou žalobcovi na svoj bankový účet s tým, že následne ich vyplatí žalobcovi. Za týmto účelom žalobca poskytol žalovanému písomné splnomocnenie, aby inkasoval peniaze - pracovnú odmenu žalobcu na svoj bankový účet. Vo vzťahu k námietke premlčania súd potom dospel k záveru, že splatnosť dlhu medzi účastníkmi nebola určená dohodu ani ustanovená inak (právny predpisom alebo v rozhodnutí). Potom o splnenie dlhu mohol žalobca ako veriteľ požiadať kedykoľvek. Prvá objektívna možnosť vykonania práva je teda daná okamihom, kedy veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. Žalobca mohol žalovaného požiadať o splnenie dlhu okamihom, kedy boli vyplatené platby pracovnou agentúrou na bankový účet žalovaného pre žalobcu, teda vychádzajúc zo žaloby, pri čiastke 143,90 EUR premlčacia doba začala plynúť dňa 15. 12. 2010, pri čiastke 1624 EUR premlčacia doba začala plynúť dňa 19. 09. 2010, pri čiastke 900 EUR začala plynúť dňa 10. 10. 2010, pri čiastke 2024 EUR začala plynúť dňa 27. 09. 2010 a pri čiastke 1 502,96 EUR začala plynúť dňa 12. 12. 2010. Keďže žaloba bola podaná dňa 07. 04. 2014, žalobca si svoj nárok uplatnil až po uplynutí premlčacej lehoty, preto

mu súd jeho nárok nemohol priznať. Súd zamietol žalobu okrem istiny aj v časti príslušenstva - úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 696 EUR od 21. 08. 2010 do 14. 12. 2010, zo sumy 143,90 EUR od 15. 12. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2124 EUR od 11. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 1 624 EUR od 19. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 900 EUR od 10. 10. 2010 do zaplatenia, zo sumy 2024 EUR od 27. 09. 2010 do zaplatenia, zo sumy 1502,96 EUR od 12. 12. 2010 do zaplatenia, pretože tieto úroky z omeškania sú rovnako premlčané. Povinnosť platiť úroky z omeškania je totiž vedľajším (akcesorickým) záväzkovým právnym vzťahom a ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na vedľajší (akcesorický) záväzok. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) vzniká jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína pri tomto práve plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Čo sa týka úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 1 596 EUR od 08. 08. 2013 do 19. 05. 2014, 1656 EUR od 16. 08. 2013 do 18. 05. 2014 a zo sumy 1168 EUR od 08. 09. 2013 do 19. 05. 2014, v tejto časti súd žalobe vyhovel, pretože ide o úrok z omeškania zo sumy celkovo 4420 EUR, ktoré žalovaný žalobcovi zaplatil dňa 19. 05. 2014, v ktorej časti žalobca zobrať žalobu späť. Keďže žalovaný nerozporoval splatnosť týchto súm, súd vychádzal z ich splatnosti tak, ako ich žalobca uplatnil. Vyčíslený úrok z omeškania činí 182,11 EUR. Túto sumu súd žalobcovi priznal, vo zvyšnej časti kvôli dôvodne vznesenej námietke premlčania práva žalobu zamietol. Súd zamietol návrh žalobcu na jeho opätovný výsluch k otázke ukradnutej farby a ukradnutej vodováhy ako nadbytočný z dôvodu, že žalobca v konaní už vypočutý bol a bol vypočutý aj k týmto otázkam. Tvrdenia žalovaného o tom, že za žalobcu zaplatil vodováhu, ktorú podľa žalovaného žalobca z pracoviska odcudzil resp. stratil a tiež že za žalobcu zaplatil 300 EUR v dôsledku krádeže žalobcu na pracovisku, boli obsiahnuté už v odpore proti platobnému rozkazu, takže žalobcovi nič nebránilo vyjadriť sa k týmto skutočnostiam v rámci svojho výsluchu. Súd preto nevidel dôvod jeho výsluch opakovať. Napokon, pred ukončením dokazovania sa žalobca aj tak vyjadril, že popiera, že by niečo ukradol, či už vodováhu alebo farbu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že rozhodnutie o trovách konania vyhradil na osobitné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoja, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.